

[Oluf Pedersen.]

at der kan rejses Tiltale mod en Minister for hans Embedsførelse, og i Grundlovens § 12 gives der et Løfte om, at Ministrenes Ansvarlighed skal bestemmes ved Lov. Men der er jo ikke vedtaget nogen Ministeransvarlighedslov. Retsforbundet har adskillige Gange rejst Krav om en Ministeransvarlighedslov, men ikke faaet dette Ønske opfyldt. Naar det ligger saadan, mener jeg, at Kravet om, at Landbrugsministeren stilles for Rigsretten, er helt ud i det blaa. Der er ikke noget som helst Grundlag for at drage Ministeren juridisk til Ansvar. Man kan kun drage Ministeren til Ansvar parlamentarisk, hvis der var Styrke nok til det, hvad jeg tvivler om, men juridisk er der intet Grundlag, og det ærede Medlem kan derfor ikke regne med vor Bistand.

Aksel Larsen: Jeg synes, at det i dette som i andre Forhold viser sig, at Sandheden efterhaanden baner sig Vej, at vort Standpunkt har faaet Ret ved Begivenhedernes Udvikling. Man skulde aldrig have ladet det komme til denne Sag, dermed mener jeg, at Angrebene paa Kød- og Kvæg-eksportudvalget var af en saadan Art og fremsat paa en saadan Maade, at Sagen var aldeles utjenlig til at afgøres ved en Injurieproces. Dengang Sagen debatteredes her, dengang Spørgsmaalet om det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udlevering var paa Dagsordenen, repræsenterede vi det Synspunkt, at denne Udlevering ikke skulde finde Sted, at man ikke behøvede at lægge Sagen op for Domstolene paa den Maade, men at Regeringen maatte have Magt og Myndighed til at foretage en virkelig upartisk, gennemgribende, ordentlig Undersøgelse af Sagen paa anden Maade. Det var det, der skulde være sket. Det er naturligvis et uholdbart Forhold, hvis et Medlem af Rigsdagen staar op og kritiserer en Ting, der dog hører ind under Statsadministrationen, at saa er den eneste Konklusion, Regeringen drager deraf, denne: Sig det udenfor! Derved har man ikke Chance for ordentligt at komme til Bunds i Problemerne; Løsningen vil i dette Tilfælde som i andre vise sig at være uheldig.

Jeg ved ikke, om det er sandt, hvad det ærede Medlem Hr. Aage Fogh hævdede, at det kun er af Misundelse, denne Sag er blevet rejst. Jeg bliver nødt til at gentage, hvad jeg ved en tidligere Debat om Sagen har sagt, at jeg vil ikke paatage mig at fælde en Dom over, hvem der har Ret; jeg er tilbøjelig til at tro, at der er Uret paa begge Sider, og hvor den største Uret

findes, ved jeg ikke. Det er muligt, at Sagen overhovedet ikke var blevet rejst, hvis Berliner-Nielsen havde været med blandt de anerkendte Eksportører, jeg ved det ikke, men det var jo det, det ærede Medlem Hr. Aage Fogh mente. Det er for mig ligeegyldigt, det for mig afgørende er, at der maa være noget galt fat; naar man sætter Eksportørerne, som er private Forretningsmænd, der skal tjene paa Eksporten, til at administrere den statsorganiserede Eksport af Kvæg fra Danmark, saa skal det gaa galt — man sætter Rævene til at vogte Gæs.

Der er heller ikke nogen Tvivl om, efter det, der er fremkommet, at der er begaaet adskillige Ting, som fortjente Paatale, og at Sagen har givet absolut Grundlag for en Reorganisering af hele den Side af Landbrugsministeriets Virksomhed — jeg kan bare ikke se, at det i særlig Grad er sket. Og derfor, jeg begriber ikke, at Landbrugsministeren, og med ham Regeringen, i denne Sag som i andre Sager i den Grad kan mene sig forpligtet til at være solidarisk med de Folk, man af en eller anden Grund har sat til at varetage visse Statsfunktioner. Der kommer ikke noget godt ud af det, og det kan for Offentligheden komme til at se ud, som om Regeringen dækker over noget.

Jeg staar her med en lille Pjece, jeg har faaet tilsendt i Dag, som hedder „Dommen“. Den er udsendt af Hofjægermester Sehested, saa vidt jeg da overhovedet er i Stand til at læse de mærkværdige Krage-tæer, der er aftrykt i den og skal forestille en Underskrift, og den giver Dommens Ordlyd. Jeg vil ikke give mig til at udtale mig om Sagen og denne Dom, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at her staar vi over for en notorisk Fascist, som benytter Kvæg-eksportsagen til sin Agitation. Vi har i Forvejen L. S.'s og Det frie Folkepartis nazifarvede Spidser, som efterhaanden overhovedet kun har Kvægeksportsagen paa deres Agitationslirekasse. Man skal ikke gaa hen og tro, at Nummeret er udspillet, at det er gaaet med det, som det Gud ske Lov er gaaet med Kommoden. Tværtimod, man maa være klar over, at naar Regeringen optræder paa den Maade, den har gjort, og desværre faar Folketingets Tilslutning til en hovedløs og meningsløs Fremgangsmaade, saa leverer man det gunstigste Agitationsmateriale i Hænderne paa de fascistisk indstillede Kredse her i dette Land.

Derfor er Regeringens Holdning i Almindelighed og Landbrugsministerens i Særdeleshed skadelig, og det forringer i den Hen-